

zanedbání této povinnosti by bylo tedy právě tak v příčinné souvislosti s překročením dodací lhůty a se žalobcovou škodou, jako nedostatečné vyplnění nákladního listu, a nemohla by dráha býti sprostěna spoluzodpovědnosti podle § 1304 obč. zák. Jest proto neúplností řízení, když nižší soudy, svedeny byvše mylným výkladem čl. 18 m. ž. ú., se neobíraly otázkou, co bylo nařízeno, by přepravní překážka byla odstraněna a dodací lhůta byla zachována, že neprovedly důkazy nabídnuté o neuvědomění odesílatele a že nevysvětlily rozpor mezi správou francouzské železniční správy, dle níž byl o přepravní překážce uvědoměn adresát a potvrdil to telegramem z 12. prosince 1922, což žalující strana ovšem popírá, a mezi správou německých drah, podle níž byla telegraficky uvědoměna odesílací stanice, jež s odesílatelem skutečně také jednala. Řízení potřebuje doplnění již v první stolici, pročez bylo podle § 510 c. ř. s. uznati, jak se stalo.

Čís. 7334.

Zemská úřadovna I. v Brně Všeobecného pensijního ústavu v Praze nemůže vlastním jménem žalovati ani býti žalována.

(Rozh. ze dne 20. září 1927, R II 311/27.)

Žalobě společenstva proti Úřadovně I. všeobecného pensijního ústavu v Brně procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost. Důvody: Proti odsuzujícímu rozsudku podala žalovaná strana odvolání, v němž kromě jiného uplatňuje též zmatečnost ve smyslu § 477 čís. 5 c. ř. s., již spatřuje v tom, že žalovaná strana nemá procesní způsobilosti. Tato zmatečnost skutečně tu jest. Neboť podle § 40 zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n. jest Všeobecný pensijní ústav v Praze procesně způsobilým, neboť může samostatně nabývatí práv, zavazovati se, před soudem žalovati a žalován býti. Naproti tomu ustanovuje § 52 téhož zákona, že zemské úřadovny pensijního ústavu obstarávají záležitosti zákonem nebo jednacím řádem jim přikázané ve jménu pensijního ústavu. Zemská úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Brně jest podle svých stanov oprávněna jako výkonný orgán Všeobecného pensijního ústavu pro tento ústav nabývatí práv, zavazovati se, před soudem žalovati a tento ústav před soudem zastupovati. Z toho plyne, že žalovaná zemská úřadovna I. v Brně ve svém vlastním jméně nemůže nabývatí práv ani bráti na sebe závazky ani před soudem žalovati ani žalována býti, nýbrž, že všechno to obstaráváti může jen jako výkonný orgán Všeobecného pensijního ústavu v Praze, t. j. jako jeho zákonný zástupce. Také v tomto sporu mohla by tedy zemská úřadovna I. v Brně býti činnou pouze jako zástupkyně Všeobecného pensijního ústavu pražského. Jelikož však plná moc právního zástupce Dra B-a podepsána byla jen zástupci zemské úřadovny I. v Brně, zařídil odvolací soud podle § 6 c. ř. s., aby byla předložena

řádná plná moc, podepsaná Všeobecným pensijním ústavem v Praze. Dr. Bedřich B. však ve lhůtě vyzvání tomu nevyhověl. Nelze tedy tvrditi, že jest žalovanou stranou vlastně Všeobecný pensijní ústav v Praze a že se tu jedná vlastně jen o nesprávné označení, které bylo by lze z úřední moci opravit, nýbrž bylo nutno jednati podle § 7 c. ř. s., poněvadž zmocnění Všeobecného pensijního ústavu v Praze ve lhůtě nebylo podáno a musel soud vysloviti zmatečnost napadeného rozsudku i veškerého předchozího řízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc správně po právní stránce. Rekurentčino srovnání Všeobecného pensijního ústavu a Úřadovny I. s hlavním a po-
bočnými závody není případné, hledíc k rozdílům v účeli, působnosti a složení oněch právnických osob. Spornou otázku lze posouditi jedině podle zákona o pensijním pojištění, jehož příslušné předpisy jsou uvedeny v napadeném usnesení. Žalobkyně pochybila tím, že žalovala výkonný orgán právnické osoby a ne tuto, totiž Všeobecný pensijní ústav. Úřadovna může sice nastupovati i na soudě a i jinak právně jednati, ale vždy jen jako orgán Všeobecného pensijního ústavu, nemůže proto býti žalována vlastním jménem ze závazků, jichž splnění může se žalující strana domáhati jen na pensijním ústavu jako vlastním zavázaném, byť šlo o závazek sjednaný Úřadovnou jako jeho orgánem. Odvolací soud pokusil se o nápravu vady způsobem vytčeným v § 6 c. ř. s., ale Všeobecný pensijní ústav odepřel svou spolučinnost, bez níž nemůže dojíti k odklizení zmatku, záležejícího v nedostatku procesní způsobilosti strany skutečně žalované. Jako výkonný orgán Všeobecného pensijního ústavu není Úřadovna oprávněna podepsati za ústav procesní plnou moc, a neplatí po této stránce předpis § 1010 obč. zák. Nezbylo tudíž, než vysloviti zmatečnost řízení provedeného s Úřadovnou.

Čís. 7335.

Majitel obchodní místnosti neručí podle § 1318 obč. zák. za úraz pádem žebříku v obchodní místnosti.

(Rozh. ze dne 20. září 1927, Rv II 764/26.)

Žalobce utrpěl úraz tím, že v prodejně žalovaného padl na něho žebřík, opřený o regál. Žalobu o náhradu škody procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Žalobce opírá náhradní nárok o to, že spadl na něho žebřík opřený o obchodní regál a že žalovaná neučinila potřebných opatření, by bylo zabráněno spadnutí (zřícení) žebříku. První soud zjistil, že žebřík stál v koutě as 2½ m od žalobce a že se vyvlékl as v poledne před tím a byl postaven kýmsi do zmíněného kouta a opřen o zed'.